

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921202114
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6921202114.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C.. D. XXX, E., zast.: Podhorský & Partners, s. r. o., IČO: 46 962 000, so sídlom Mlynské nivy 53, Bratislava – mestská časť Ružinov, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o žalobe na obnovu konania, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 23. 11. 2022, č. k.: 8C/31/2021- 125, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že obnova konania sa zamietá (prvý výrok) a žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, ktorých výška bude vyčíslená v samostatnom uznesení (druhý výrok).

2. Žalobou podanou na okresnom súde dňa 19. 07. 2021 sa žalobkyňa domáhala povolenia obnovy konania vedeného na tomto okresnom súde pod sp. zn. 16Csp/159/2017. Dôvod na obnovu konania vzhľadla v tom, že v tomto konaní sa domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 289,01 EUR s príslušenstvom. Nárok odvodzovala od toho, že na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere jej žalovaný poskytol plnenie, pričom mu uhradila sumu presahujúcu hodnotu v zmysle ustanovení (úroky a poplatky), ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi. Prijatím sumy presahujúcej výšku poskytnutého úveru sa žalovaný bezdôvodne obohatil na jej úkor. Okresný súd žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol. Dospel k záveru, že jej nárok bol v čase podania žaloby premlčaný z dôvodu uplynutia objektívnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko sa na daný vzťah má aplikovať trojročná objektívna premlčacia doba z dôvodu nepreukázania úmyselného konania žalovaného obohatiť sa na úkor žalobkyne, ktorá začala plynúť od nasledujúceho dňa po úhrade poslednej splátky úveru a z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť dňom podania vyjadrenia k žalobe v konaní vedenom Okresným súdom Rimavská Sobota pod sp. zn. 10C/351/2015. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, rozsudkom zo dňa 27. 03. 2019 rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

3. Poukázala na to, že po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo dňa 22. 04. 2021 vydané rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci vo veci C-485/19, kde Súdny dvor EÚ vo vzťahu k plynutiu premlčacích lehôt na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyslovil právny názor, že zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá

stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. Zdôraznila, že tento rozsudok by sa v otázke nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal vykladať v spojení s rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-698/18 a C-699/18, z 09.7.2020.

4. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia podľa § 397, § 403 ods. 1, 2, § 404, § 405, § 413 ods.1 a § 414 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobu na obnovu konania zamietol.

5. Súd prvej inštancie posúdil prípustnosť obnovy konania podľa § 397 písm. a) a e) CSP, t. j. z dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania uplatnených žalobkyňou. Vo vzťahu k prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP okresný súd uviedol, že skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy môžu byť dôvodom obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP iba v prípade, ak sú pre stranu, ktorá sa obnovy konania domáha, v porovnaní s pôvodným konaním nové, t. j. že ich strana sporu nemohla včas použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, pretože o nich nevedela a nesplnenie povinnosti dané skutočnosťou tvrdiť a predkladať o nich dôkazy z procesného hľadiska nezavinila. S poukazom na § 217 ods. 1 CSP mal za to, že sa musí jednať vždy o skutočnosť, ktorá nastala do doby vyhlásenia rozsudku, pretože iba na takú mohol súd prihliadnuť v pôvodnom konaní. Teda malo by ísť o prípady, skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré už existovali v dobe pôvodného konania, ale strane neboli známe, takže ich ani pri svojich procesných úkonoch netvrdila a nenavrhol ako dôkazy. Nemohlo sa tak jednať o takú skutočnosť, resp. skutkové okolnosti, ktoré nastali po právoplatnom skončení rozhodovania súdu. Skutočnosti, ktoré uvádzala žalobkyňa, teda vydanie rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19, podmienku, že ide o rozhodnutie resp. skutočnosť, ktorá existovala objektívne v čase pôvodného konania, t. j. konania pod sp. zn. 16Csp/159/2017 neexistovalo, čo vylučuje splnenie jednej z kumulatívnych podmienok povolenia obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP. Predmetné rozhodnutie nespĺňa ani podmienku, že sa týkalo strán a predmetu pôvodného konania. Vo vzťahu k možnosti aplikácie dôvodu uvedeného v § 397 písm. e) CSP konštatoval, že musí byť splnený predpoklad, že rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, Rady Európskej únie alebo Komisie, musí byť pre strany sporu záväzné. Právna úprava nepovoľuje obnoviť konanie pre rozpor s akýmkoľvek rozhodnutím, ale len s takým, ktoré je pre strany záväzné, pričom považoval za nepochybné, že o takýto prípad v predmetnej veci nejde.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a tieto priznal v plnej výške žalovanému, ktorý mal vo veci úspech v celom rozsahu.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. Žiadala zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že odvolací súd povolí obnovu konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 16Csp/159/2017 a prizná jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Žalobkyni nebolo zrejmé, na základe akých úvah dospel prvoinštančný súd k záveru, že neboli naplnené dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. a) a e) CSP. Bola toho názoru, že súd prvej inštancie nezodôvodnil, z akého dôvodu mal za to, že rozhodnutie, ktoré je spôsobilé privediť priaznivejšie rozhodnutie vo veci podľa § 397 písm. a) CSP, muselo existovať už v čase pôvodného rozhodovania súdom. Uvedené zo znenia § 397 písm. a) CSP nevyplýva. Vytýkala prvoinštančnému súdu, že sa nevysporiadala s jej právnou argumentáciou v podaní zo dňa 13. 10. 2021, v rámci ktorej poukázala aj na právny názor akademickej obce, podľa ktorej dôvodom obnovy konania môže byť existencia rozhodnutia, ktoré existovalo už v čase pôvodného konania len ho oprávnená strana objektívne nemohla aplikovať v pôvodnom konaní alebo môže ísť o rozhodnutie, ktoré bolo prijaté po právoplatnom skončení pôvodného konania. Mala za to, že rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-485/19 sa týka predmetu pôvodného konania, keďže v pôvodnom konaní sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia na tom základe, že žalovanému titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá obsahovala ustanovenia v rozpore s dobrými mravmi poskytnutého úveru v časti úrokov a poplatkov. Predmetné rozhodnutie sa týkalo predmetu pôvodného konania predovšetkým z dôvodu, že sa v ňom posudzovala otázka premlčacej doby pre vydanie reštitučných nárokov spotrebiteľov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Taktiež namietala, že okresný súd sa nezaoberal a nevysporiadala s právnou argumentáciou týkajúcou sa záväznosti práva Európskej únie vrátane rozsudku Súdneho

dvora Európskej únie vo veci C-485/19 pre každého jednotlivca bez ohľadu na skutočnosť, či tá ktorá osoba je účastníkom konania v rámci ktorého sa rozhodnutie orgánov Európskej únie vydalo. S ohľadom na jej odvoláciu argumentáciu považovala rozhodnutie okresného súdu za arbitrárne a nedostatočne odôvodnené, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. V tomto smere poukázala na viaceré rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorých aj citovala.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Záver okresného súdu o nepreukázaní dôvodov obnovy konania považoval za správny. Rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-485/19 nie je záväzné ani pre žalobkyňu a ani pre žalovaného, nakoľko ide o rozhodnutie o predbežnej otázke – t. j. o podaní výkladu úijného práva a zároveň sa ani netýka predmetu sporu. Uviedol, že toto rozhodnutie nemá ani všeobecnú záväznosť.

10. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného v rámci odvolacej repliky už nevyjadřila.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd úvodom konštatuje, že v danom prípade ide už o druhé rozhodnutie okresného súdu, keďže prvotný rozsudok okresného súdu č. k. 8C/312021 – 70 zo dňa 06. 04. 2022, ktorým tento rovnako zamietol návrh žalobkyne na obnovu konania, bol na základe odvolania žalobkyne uznesením odvolacieho súdu č. k. 15Co/55/2022 – 101 zo dňa 12. 10. 2022 zrušený a vec mu bola vrátaná na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Odvolací súd uvádza, že obnova konania predstavuje jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov, ktorého hlavným znakom je to, že smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, a to na základe taxatívne vymedzených zákonných dôvodov v presne určenej lehote. V tomto smere treba mať na vedomí to, že obnova konania zasahuje do princípu právnej istoty strán, ktorých vec bola už raz právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím veci.

15. Odvolací súd preskúmaním nového rozhodnutia okresného súdu po tom, čo jeho prvotné rozhodnutie bolo zrušené vyššie citovaným uznesením odvolacieho súdu, dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z listín doložených v súdnom spise, z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán, súd starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie okresného súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Rozhodnutie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok okresného v súlade § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

16. Vo vzťahu k námietke žalobkyne o porušení jej práva na spravodlivý súdny proces v dôsledku arbitrárnosti rozhodnutia okresného súdu a jeho nedostatočného odôvodnenia, odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nevykazuje znaky nepreskúmateľnosti v takom rozsahu, že by nebolo vôbec možné zistiť, na základe akých dôvodov prvoinštančný súd vo veci rozhodol (R 2/2016). Práve naopak z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, na základe akých konkrétnych dôvodov nemal okresný súd splnené ani jednu zo zákonných podmienok na povolenie obnovy konania prezentovanými žalobkyňou v zmysle § 397 písm. a) a písm. e) CSP. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v danej veci zrozumiteľne a konkrétne uviedol, že rozhodnutie v zmysle § 397 písm. a) CSP musí existovať už v čase do vydania rozhodnutia vo veci samej v konaní, ktorého obnova sa navrhuje, čo ako správne konštatoval, že rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-485/19 zo dňa 22. 04. 2021 takýmto rozhodnutím nie je a uvedenú podmienku preto nespĺňa. Rovnako prvoinštančný súd správne uviedol,

že v zmysle § 397 písm. e) CSP nepredstavuje predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ dôvod pre obnovu konania pre záver o nepreskúmateľnosti, resp. arbitrárnosti rozhodnutia okresného súdu. Skutočnosť, že žalobkyňa s napadnutým rozhodnutím a jeho dôvodmi nesúhlasí alebo ich považuje za nedostatočné nepostačuje na to, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie a obnovu konania povolil v zmysle jej žalobného petitu. Ak žalobkyňa nesúhlasila s názorom okresného súdu, že rozhodnutie v zmysle § 397 písm. a) CSP ako dôvod obnovy konania muselo existovať v čase rozhodovania v konaní sp. zn. 16Csp/159/2017 a podľa jej názoru mohlo byť vydané aj neskôr (t. j. po právoplatnom skončení konania sp. zn. 16Csp/159/2017), v tomto smere odvolací súd uvádza, že predmetný názor súdu prvej inštancie je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ktorú je aj odvolací súd povinný rešpektovať. Podľa súdnej praxe vo vzťahu k prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP je právne relevantná iba nemožnosť použitia určitého dôkazu a nie jeho neexistencia, pretože skutočnosť, rozhodnutia a dôkazy môžu byť dôvodom obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP iba v prípade, ak sú pre stranu, ktorá sa obnovy konania domáha, v porovnaní s pôvodným konaním nové, t. j. strana ich nemohla včas použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, pretože o nich nevedela a nesplnenie povinnosti dané skutočnosťou tvrdí a predkladať o nich dôkazy z procesného hľadiska nezavinila. Okresný súd správne poukázal na § 217 ods. 1 CSP, keďže musí ísť vždy o skutočnosť, ktorá nastala do doby vyhlásenia rozsudku, pretože iba na takú mohol súd prihliadať v pôvodnom konaní (viď okresným súdom už uvádzané rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 25Cdo/321/2003). Inými slovami ide o prípady, keď skutočnosť, rozhodnutia a dôkazy už v dobe pôvodného konania síce existovali, ale strane neboli známe, takže ich ani pri svojich procesných úkonoch netvrdila a nenavrhovala ako dôkazy. Nejde o také skutočnosti, resp. skutkové okolnosti, ktoré nastali po právoplatnom skončení veci a ktoré do tej doby ešte neexistovali, a teda v čase rozhodovania súdu nemali na zistenie skutkového stavu žiadny vplyv (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/50/2020 zo dňa 28. 09. 2021 uverejnené v zbierke ako R 24/2022). Keďže k vydaniu rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-485/19 zo dňa 22. 04. 2021 došlo po právoplatnom skončení konania vedeného Okresným súdom Rimavská Sobota pod sp. zn. 16sp/159/2017 (právoplatné dňa 16. 05. 2019), toto rozhodnutie súdneho dvora nemôže byť v zmysle § 397 písm. a) CSP spôsobilým dôvodom na obnovu konania sp. zn. 16Csp/159/2017. Okresný súd tak vec v tomto smere správne právne posúdil.

17. Vo vzťahu k dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. e) CSP odvolací súd uvádza, že predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-485/19 zo dňa 22. 04. 2021 nepredstavuje záväzné rozhodnutie pre strany v zmysle 397 písm. e) CSP. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že žalobkyňa v rámci svojej odvolacej argumentácie o záväznosti práva únie, prednosti práva únie a záväznosti rozhodnutí súdneho dvora vo vzťahu k vnútroštátnym súdom ťažiskovo opomína, že v posudzovanom prípade ide o situáciu po právoplatnom skončení konania a skúmanie podmienok na povolenie obnovy konania. Uvedená argumentácia žalobkyne by mala význam v prípade právoplatne neskončeného konania, kedy súd musí pri rozhodovaní vziať do úvahy aj príslušnú judikatúru súdneho dvora dopadajúcu na spor. Je potrebné mať na vedomí, že po právoplatnom skončení konania však právo únie v zásade nevyžaduje prelomenie zásady právoplatne rozhodnutej veci v prípade dodatočného zistenia rozporu s právom únie. Tento záver potvrdzuje aj súdna prax (viď napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/148/2017 zo dňa 28. 02. 2018). Aj v tomto smere je právne posúdenie veci zo strany okresného súdu správne.

18. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej (prvý výrok) ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania (druhý výrok), ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalovaného v spore vzhľadom na jeho výsledok.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, a preto žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %) voči žalobkyni. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo

zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.